

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2727

Vragen van het lid **Van Haersma Buma** (CDA) aan de minister van Justitie over *het bericht dat onterechte hechtenis steeds meer kost* (ingezonden 20 mei 2010).

Antwoord van minister **Hirsch Ballin** (Justitie) (ontvangen 24 juni 2010). Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2009–2010, nr. 2613.

Vraag 1

Hebt u kennisgenomen van het bericht dat onterechte hechtenis steeds meer kost?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2

Kloppen de feiten in dit bericht?

Antwoord 2

Het Volkskrantartikel citeert prof. mr. Y. Buruma die stelt dat meer schadevergoeding wordt betaald vooral doordat het aantal vrijspraken is gestegen. Dit klopt. Uit mij ter beschikking staande gegevens blijkt dat het aantal vrijspraken sinds 2002 bij een nagenoeg gelijkblijvend aantal ingeschreven strafzaken sterk stijgt. De stijging in uitgaven kan volledig worden verklaard op grond van de stijging van het aantal vrijspraken.

Vraag 3 en 4

Hoe oordeelt u over de hoogte van de toegekende schadevergoedingen? Is er volgens u reden om de hoogte van de genoemde standaardvergoeding (in het algemeen) aan te passen?

Antwoord 3 en 4

In gevallen waarin personen naar achteraf blijkt ten onrechte in hechtenis hebben doorgebracht, past het de overheid de nadeelschade die deze personen hiervan hebben ondervonden te compenseren. Ik zie geen reden de hoogte van de genoemde standaardvergoeding aan te passen, daar er sprake is van compensatie voor de geleden schade en niet van volledige vergoeding daarvan.

¹ de Volkskrant, 17 mei 2010.

Vraag 5

Ziet u mogelijkheden om te voorkomen dat de schadevergoedingen voor ten onrechte opgelegde veroordelingen blijven stijgen?

Antwoord 5

Er is in het artikel geen sprake van schadevergoedingen voor onterechte veroordelingen, maar om schadevergoeding voor onterechte detentie. Zoals vermeld in vraag 4 past het om schade te vergoeden wanneer sprake is van onterechte hechtenis. Ik stel voorop dat de mogelijkheden tot slagvaardige opsporing en vervolging zeer zouden worden belemmerd, indien iedere kans op een achteraf bezien onterechte hechtenis vooraf moet worden vermeden. Dit laat vanzelfsprekend de zorgvuldigheid die dient te worden betracht bij het opleggen van hechtenis onverlet. Deze zorgvuldigheid dient ervoor te zorgen dat het aantal gevallen van achteraf bezien ten onrechte ondergane detentie niet buitenproportioneel stijgt.